

Φθιώτιδος Συμεών: «Το της ευσεβείας μέγα μυστήριον από το Ωδείο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Η συμπλήρωση 1700 ετών από την σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου ήταν ο θεματικός άξονας της προπασχάλιας εκδήλωσης «Τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον» του Ωδείου «Γερμανός ο Μελωδός» της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, η οποία πραγματοποιήθηκε το βράδυ του Σαββάτου του Λαζάρου, 12 Απριλίου, στο κατάμεστο Αμφιθέατρο του Πνευματικού και Διοικητικού Κέντρου στη Λαμία, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος στις κατά τόπους Ιερές Μητροπόλεις με την φροντίδα των επιχωρίων αρχιερέων.

Η εκδήλωση περιλάμβανε ύμνους αφιερωμένους στους Αγίους Πατέρες και στην

Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, όπως μας τους κληροδότησε από γενιά σε γενιά η πλούσια μουσική μας παράδοση, με ειδική αναφορά στον σύνδεσμο που έχουν οι περισσότεροι από αυτούς με τα γεγονότα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. Επίσης ακούστηκαν παραδοσιακά κάλαντα του Λαζάρου και μοιρολόγια της Μ. Παρασκευής κυρίως από την περιοχή στην οποία πραγματοποιήθηκε η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος.

Την εκδήλωση πλαισίωσαν η παιδική – νεανική βυζαντινή χορωδία με την επιμέλεια των καθηγητών Βυζαντινής Μουσικής του Ωδείου και την διδασκαλία του Διευθυντού κ. Ανδρέα Ιωακείμ, ο Βυζαντινός Γυναικείος Χορός με την επιμέλεια του καθηγητή κ. Ανάργυρου Βλάχου, η παιδική-νεανική παραδοσιακή χορωδία με την επιμέλεια της καθηγήτριας κ. Κατερίνας Κωνσταντίνου και ο παραδοσιακός γυναικείος χορός με την επιμέλεια της καθηγήτριας κ. Ευαγγελίας Γούβαλη.

Τους θρήνους συνόδευσε η ορχήστρα του Ωδείου «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» με την επιμέλεια του Διευθυντή της ορχήστρας κ. Δημητρίου Λόζου και με τους μουσικούς: Δημήτρη Κουτή στο Κλαρίνο, Δημοσθένη Στεργιάννη στο κλαρίνο, Θανάση Καλτσά στη Λάφτα, Νίκο Μανέτα στο Μπάσο, Μαρία Βε στο Ακορντεόν, Δημήτρη Ρούσκα στα Κρουστά, Δημήτρη Ντενίδη στο Λαούτο, Παναγιώτη Ιωακείμ στον Ταμπουρά και Νικόλαο Ατματζίδη στο Σαντούρι.

Την εκδήλωση παρουσίασε η καθηγήτρια κ. **Φωτεινή Περώνη**.

Τα κείμενα που αναφέρονται στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο τα επιμελήθηκαν ο Διευθυντής του Ωδείου κ. Ανδρέας Ιωακείμ και η μαθήτρια του Ωδείου κ. Κωνσταντίνα Πατρίκαλα ενώ τα απήγγειλε με γλαφυρό τρόπο ο Οσιολογιώτατος μοναχός π. Ιερόθεος Ηλιάδης, προσμονάριος του Ιερού Προσκυνήματος Παναγίας Προυσσιωτίσης Βαρδατών.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήτα η στιγμή όπου τα παιδιά της Αφρικής, τα **παιδιά από την Ζάμπια**, μαθητές του Πρότυπου Εκκλησιαστικού Γυμνασίου και Λυκείου Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» και υπότροφοι μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» έψαλλαν μαζί με όλα τα μουσικά σύνολα τα εγκώμια του Επιταφίου Θρήνου.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών**, μεταξύ των άλλων, ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος έχει αφιερώσει τη φετινή χρονιά στη συμπλήρωση 1700 ετών από τη σύγκληση της Α' εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου και μάλιστα σε πρόσφατη εγκύκλιό Της μας προέτρεψε τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες όλης της επικράτειας να πραγματοποιήσουμε εκδηλώσεις, αφιερώματα, αλλά και να δώσουμε την ευκαιρία σε μικρούς και μεγάλους να προσεγγίσουν αυτό το σημαντικό γεγονός για τη ζωή της Εκκλησίας μας. Σήμερα εμείς είχαμε την ευκαιρία να μας μυσταγωγήσουν στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, στον Συνοδικό Θεσμό, στην Θεολογία των Συνόδων της Εκκλησίας μας, τα παιδιά μας, να μας διδάξουν τα παιδιά μας! Αυτό γευτήκαμε απόψε με αυτή την εκδήλωση, η οποία υπήρξε καρπός συλλογικής προσπάθειας και σύνθεσης δυνάμεων, σύνθεσης γνώσεων και κυρίως σύνθεσης διαθέσεων, και μας προσέφερε αυτήν τη δυνατότητα να μας μιλήσουν με αγάπη τα παιδιά για το Μυστήριο της Εκκλησίας, για το Μέγα Μυστήριο της Ευσεβείας, για το Μυστήριο της Α' Οικουμενικής Συνόδου.

Ο Διευθυντής του Ωδείου, όλοι οι καθηγητές, καθηγήτριες και καθηγητές, εκλεκτοί μας συνεργάτες, τα μουσικά σχήματα, οι γονείς, οι εθελοντές και οι εθελόντριες, οι άνθρωποι που προσέφεραν τον οβολό τους και θέλησαν να κρατήσουν την ανωνυμία τους, προκειμένου να είναι εφικτή η πραγματοποίηση της

εκδήλωσης, τα μέσα μαζικής ενημερώσεως και επικοινωνίας και όλοι εσείς που ανοίξατε τα ώτα της καρδιάς σας, ανοίξατε τα μάτια της καρδιάς σας, ανοίξατε τις αισθήσεις σας, τις αποφυλακίσατε, τις απελευθερώσατε για να απολαύσετε αυτή την πανδαισία υμνωδίας, πολιτισμού λόγου αλλά κυρίως θεολογίας.

Μας μυσταγώγησαν τα παιδιά στον σύνδεσμο της Α' Οικουμενικής Συνόδου με το γεγονός του Πάσχα, διότι η Θεολογία της είναι προϋπόθεση προκειμένου να κατανοήσουμε όχι νοησιαρχικά και φιλοσοφικά, αλλά να βιώσουμε το Πάσχα και όλους τους σταθμούς του Μυστηρίου της Θείας Οικονομίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Εκκλησία μας επέλεξε να τιμά τους Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου ακριβώς 42 ημέρες μετά το Πάσχα, μετά την εορτή της Αναλήψεως και πριν την εορτή της Πεντηκοστής, γιατί είναι απαραίτητο να μην ξεχάσουμε ποτέ ότι Αυτός, ο οποίος αύριο εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα, Αυτός ο οποίος ανεβαίνει στον Γολγοθά, Αυτός ο οποίος κατεβαίνει στον Άδη, Αυτός ο οποίος ανασταίνεται, Αυτός ο οποίος αναλαμβάνεται στους ουρανούς είναι ο τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος. Αν αυτό το λησμονήσουμε, τότε όλα τα παραπάνω όταν θα έρθει η ώρα να ψάλλουμε «τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν» κατά την εορτή της Αναλήψεως θα είναι ακατανόητα και θα έχουν στρεβλές προεκτάσεις στη ζωή του κόσμου, σε κάθε έκφραση και πτυχή της ζωής του κόσμου. Ήταν αυτό το οποίο αντιλήφθηκε ο Μέγας Κωνσταντίνος, ο Άγιος Κωνσταντίνος, γιατί ήξερε ότι δίχως το δόγμα της Α' Οικουμενικής Συνόδου η ανθρωπότητα θα οδηγείτο αναπόδραστα σε μία εξουσιαστική τυραννία, είτε στη θεοκρατία, είτε στη λαοκρατία, όχι πάντως στη συναλληλία, γιατί ακριβώς η τελειότης της θείας και η τελειότης της ανθρώπινης φύσεως και η ένωση αυτών όπως θα διδάξει αργότερα η Δ' Οικουμενική Σύνοδος «ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως» είναι ακριβώς η έκφραση μέσα στη ζωή του κόσμου της συναλληλίας, της συνέργειας, της συνύπαρξης και της συνεργασίας.

Εκφράζω την πατρική μου ευαρέσκεια, ευγνωμοσύνη και αγάπη, το θαυμασμό μου προς τους συνεργάτες μου, προς τους συνεργάτες όλων μας, γιατί η Εκκλησία όλοι είμαστε μία οικογένεια άλλωστε και το δόγμα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου επίσης αυτό δίδαξε ότι η επισκοποκεντρική εκκλησιολογία είναι ευχαριστιακή εκκλησιολογία, γιατί ο Επίσκοπος είναι ο Προεστώς της Ευχαριστιακής Σύναξης, δεν είναι ένας επίγειος θεός που βλέπει τους γύρω του ως υπηκόους και κτίσματα αλλά ακριβώς στο πρόσωπο του κάθε αδελφού βλέπει τον ίδιο τον Θεό και κατ' επέκταση το ίδιο και κάθε άνθρωπος: «είδες τον αδερφό σου είδες Κύριον τον Θεό σου»! Προσεγγίζουμε ο ένας τον άλλον όχι εξουσιαστικά, όχι με διάθεση επιβολής αλλά όπως μας προσέγγισε ο ίδιος ο Χριστός, ο Οποίος «οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ πολλῶν».

Η διακονία και η αγάπη είναι αυτή που μας καταξιώνει μέσα στη ζωή του κόσμου, το είπε ο Χριστός, θα το ακούσουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα πολλές φορές, το απευθύνει στους μαθητές Του και σε όλους εμάς. Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος να γίνει διάκονος στον άλλον κι όποιος θέλει να γίνει πρώτος, να γίνει δούλος των άλλων. Να πάρουμε λοιπόν αυτά τα διδάγματα ως εφόδιο και με αυτά να πορευθούμε για την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, με αυτά να πορευθούμε στο Άγιο Πάσχα αλλά και με αυτά να πορευθούμε σε όλη μας τη ζωή, ώστε όλη μας η ζωή να είναι ένα διαρκές Πάσχα, ένα παντοτινό Πάσχα, ένα καθημερινό Πάσχα, μία Ανάσταση οντολογική, βιωματική, πραγματική και όχι φαινομενική!»

